

ETHNOS

TIEDOTE

2/2005

Sisältö:

Sisältö:.....	2
Puheenjohtajan palsta:.....	3
Vapputerveisää Maltalta.....	3
Ethnoksen hallitus 2005.....	6
Uusi hallitus järjestäytyi.....	6
Kulttuuriperinnön välittäjät.....	6
Seminaari Tampereella 15.-16.4.2005	6
Weblogit ja kansatiede.....	7
Uusi tutkimuslähde vai väline?.....	7
Ethnos harjoittelupaikkana.....	9
Ilmoitusasioita.....	10
Laura Stark professoriksi Jyväskylään.....	10
Vuoden gradu -palkinto Turun yliopistoon.....	10
Ethnos-tiedotteesta Internetlehti?.....	12
”Kätkeyty kulttuuri” -seminaari houkutteli kuulijoita.....	12
Jäsenmaksu taas ajankohtainen.....	12

 ETHNOS r.y.

c/o Tieteiden talo

Kirkkokatu 6 00170 Helsinki

<http://www.ethnosry.org>

Ethnos-tiedote 2/2005 toukokuu

Kansikuva: Valletan tiheää asutusta. Kuv. Pirjo Korhonen 6.5.2005.

Suomen kansatieteilijöiden yhdistys Ethnos ry:n Ethnos-tiedote ilmestyy seuraavan kerran syyskuussa 2005. Numeroon tarkoitettu aineisto tulee toimittaa 2.9.2005 mennessä Niklas Huldénille osoitteeseen: Etnologi / Åbo Akademi Tehtaankatu 2, 20500 Turku tai sähköpostitse osoitteeseen: tiedote@ethnosry.org

Ethnos ry: hallitus 2005

Puheenjohtaja Pirjo Korhonen, puh. (014) 2601 237 puheenjohtaja@ethnosry.org

Varapuheenjohtaja Katriina Siivonen. (02) 481 4590, katriina.siivonen@tukkk.fi

Kansainvälisten asioiden sihteeri: Maarit Knuutila, puh (040) 593 5325 maaknuu@campus.jyu.fi

Museoyhdyshenkilö: Pirkko Madetoja, pirkko.madetoja@nba.fi

Seminaarisihteeri: Katriina Siivonen, puh. (02) 481 4590, katriina.siivonen@tukkk.fi

Julkaisusihteeri: Terhi Torkki puh. 050 5452589, ttorkki@mappi.helsinki.fi

Tiedotussihteeri: Niklas Huldén, puh. (02) 215 4801, niklas.hulden@abo.fi

Sihteeri: Mari Immonen, puh 050-586 4512, sihteeri@ethnosry.org

Taloudenhoitaja: Hanna Naarmala puh. 040-5509703, Elina Anttonen, puh. 040 5390820

Puheenjohtajan palsta:

Vapputerveisiä Maltalta

Maltan monipolvinen historia houkutteli tutustumaan tämän piskuisen saarivaltion nykyiseen elämänmenoon. Maltahan koostuu pääosin kolmesta saaresta: itse pääsaaresta Maltasta, jolla sijaitsee pääkaupunki Valletta, pienemmistä Gomon ja Gozon saarista, joista etenkin 27 km pitkä ja 14 km leveä pääsaari on todella tiheästi asutettu. Kaikkiaan Maltalla on n. 390 000 asukasta ja n. 260 000 autoa, maa onkin Euroopan autoistunein.

Yhtenä pontimena matkalleni oli päästä näkemään ja kuvaamaan Vallettaan aluetta, josta John P. Mitchell on kirjoittanut artikkelin *The Nostalgic Construction of Community: Memory and Social Identity in Urban Malta* (*Ethnos* 63:1, 1998). Tuo sata metriä kanttiinsa oleva kolmen tuhannen asukkaan alue Vallettan keskustassa tyhjennettiin 1974, asukkaat siirrettiin kaupungin muihin osiin ja myös sen ulkopuolelle. Tyhjentämisen syyksi esitettiin alueen monien 1600-luvulta peräisin olleiden rakennusten korjaus; aluetta pidettiin myös slummiutuneena. Asukkaiden mielestä se oli kuitenkin ollut lähes paratiisi, jossa vallinnut yhteisöllisyys ja läheiset naapuruussuhteet hajosivat muuttojen myötä. Artikkelin mukaan asuinpaikan ja yhteisöllisyyden rikkoutuminen aiheutti monille pitkäaikaisia psyykkisiä traumoja, joidenkin kerrottiin jopa kuolleen suruun ja murheeseen. Paluu entiseen ei ollut mahdollista, sillä myöhemmin alueen asuttivat muualta muuttaneet maltalaiset.

Mainittu alue löytyikin, mutta rakennuskannaltaan ja ulkoiselta asultaan se ei poikennut millään tavalla muusta ympäristöstä, eivätkä rakennuksetkaan kovin uusilta näyttäneet. Oivalsin vasta myöhemmin, että ajan hammas oli kolmessa kymmenessä vuodessa koetellut rakennuksia. Kaikki talot Maltalla rakennetaan paikallisesta kalkkikivestä, joka vuosien saatossa kovettuu ja tummuu.

Aluetta kierrellessämme, oli vappupäivä, huomasimme jonkin korttelin päässä punaisten lippujen rivistön. Siellä oli paikallinen Labour Partyn soitto-kunta harjoittelemassa vappumarssiaan varten. Sinne siis seuraamaan. Soittajina oli sekä naisia, miehiä, tyttöjä että poikia, ja komeasti soittivatkin. Kun lippujen kantajista, soittajista ja ilmeisesti heidän sukulaisistaan ja ystäväistään koostunut kulkue lähti liikkeelle, seurasimme sen hännillä – kuin vappumarssilla ainakin. Ohittaminen Vallettan kapeilla kaduilla ja jalkakäy-

Vappupäivän juhlijoita Vallettan kaupunginportin aukiolla. Tytöllä harteillaan Labour Partyn värikäs huivi. Kuv. Pirjo Korkiakangas 1.5.2005.

tävillä oli tuossa tilanteessa täysin mahdotonta. Kulkueen päämääränä näytti olevan kaupungin porttien jälkeinen aukio, jonne oli kyllä viritelty puhujalava ja äänentoistolaitteet, mutta mitään ei odottelun jälkeen tapahtunut; soitto-kuntakin häipyi jonkin rakennuksen sisään. Sen sijaan kaduilla ja kaupungin porttien ympärillä kävi kuhina, ihmiset jonottivat parin kojun äärellä. Toisessa myytiin monenkokoisia Labour Partyn huiveja, toisessa puolueen vuosikirjaa. Vilkas kaupanteko kävi molemmissa. Maltalla vappu on nimenomaan työläisten juhla, jota vietetään vappupäivänä, aattona ei juhlita. Meikäläiseen vapun viettoon kuuluvia ilmapalloja, serpentiinejä, vappuviuhkoja, irtoneniä, saati laitamyötäisessä käveleviä juhlijoita ei näkynyt. Tunnelma oli iloinen, karnevalistinenkin. Ihmiset kuljeskelivat Labour Partyn punaiset huivit harteillaan tai kaulassaan, juttelivat keskenään, selailivat ostamaansa vuosikirjaa, lapset juoksentelivat, ja helleaurinko paistoi. Illalla saimme koti-Suomesta viestin, että ainakin Jyväskylän korkeudella oli edellisenä yönä satanut räntää ja ilma oli ”asiaankuuluvasti” kolea.

Pirjo Korkiakangas

Soittokunta seuraajineen marssii kohti juhla-aukiota. Kuv. Pirjo Korkiakangas 1.5.2005.

Hopeaseppä pajassaan Vallettan Republica-kadun varrella. Kuva Pirjo Korkiakangas 4.5.2005.

Ethnoksen hallitus 2005

Uusi hallitus järjestäytyi

Ethnos ry:n hallitus järjestäytyi 1.4.2005 pidetyssä kokouksessa. Pirjo Kor-kiakangasta ehdotettiin jatkamaan yhdistyksen puheenjohtajana. Katriina Siivosta ehdotettiin jatkamaan varapuheenjohtajana ja seminaarisihteerinä, Maarit Knuutilaa kansainvälisten asioiden sihteerinä, Terhi Torkkia julkai-susihteerinä sekä Niklas Huldénia tiedotussihteerinä.

Uudeksi museoyhdyshenkilöksi ehdotettiin Pirkko Madetojaa. Kaikki ehdo-tukset hyväksyttiin yksimielisen kannatuksen jälkeen. Lisäksi yhdistyksen sihteerinä jatkaa Mari Immonen ja taloudenhoitajana Hanna Naarmala 31.7.2005 asti, jonka jälkeen taloudenhoitajan tehtäviä hoitaa Elina Antto-nen.

Kulttuuriperinnön välittäjät

Seminaari Tampereella 15.-16.4.2005

”Kummitusten kokous” on Työväen keskusmuseon vetämä yksivuotinen EU-hanke, joka toteutetaan yhdessä Tallinnan kaupunginmuseon ja Linzin kaupunginmuseo ”Nordicon” kanssa. Hankkeen keskeinen tavoite on lapsil-le ja varhaisnuorille suunnattu monikielinen multimedia. Museoammattilais-ten vaihto-ohjelman lisäksi osa hanketta oli myös huhtikuun puolivälissä Työväen keskusmuseossa Tampereella järjestetty seminaari. Kahden päivän aikana pohdittiin verkostoitumisen mahdollisuuksia ja haasteita kulttuuripe-rinnön välittämisessä lapsille ja nuorille. Paikalle oli kokoontunut nelisen-kymmentä kuulijaa.

Seminaarin avasi projektipäällikkö *Virve Manninen*. Väljästi rakennetussa ohjelmassa kullekin esitelmälle keskusteluineen oli varattu puolitoista tun-tia. Kaksi ensimmäistä puheenvuoroa oli varattu opettajille, jotka työskentelevät ”Kummitusten kokous” –hankkeen parissa. Tamperelaisen Amurin koulun opettajat *Kirsti Merta* ja *Kauko Kyynäräinen* esittelivät laajemmin kulttuuriperintöopetusmallin kehittämistä ja toteuttamista käytännön opetustyössä. Dipl.päd. *Regina Fechter-Richtinger* Linzin Polyteknisestä

koulusta keskittyi puolestaan tiedon aktiivisen keräämisen etujen tarkaste-
luun. Perjantain kolmas esitelmöitsijä, kokoelmapäällikkö Lea Sillart Tallin-
nan kaupunginmuseosta pohti lapsen ja museoesineen suhdetta.

Toinen seminaaripäivä johdatti kuulijat aluksi keskiajalle. Espoon kaupun-
ginmuseon intendentti *Marianne Långvik-Huomo* esitteli museon ”Aarteita
Espoossa” –nettipeliä. Uuden teknologian tarjoamien mahdollisuuksien vas-
tapainoksi Tallinnan kaupunginmuseon tutkija *Ando Pajus* kertoi museon
projektista, jossa koululaiset oppivat itse tekemällä. Prof. Dr. *Helmut Fiere-
der*in aihepiiri vei seminaariväen aivan toiseen maailmaan: hän käsitteli esi-
telmässään Mauthausenin keskitysleirin muistoalueen koululaisopastuksia.

Kaiken kaikkiaan seminaari oli onnistunut katsaus koulujen ja museoiden
yhteistyötoimintaan. Oman piristyksensä kiinnostavien esitelmien lomaan
toivat *Ilmi Ölander*in draamaesitys ja huopatossutyöpaja. Harmi vain, että
avoin keskustelu jäi varsin laimeaksi.

Hanna Naarmala

Weblogit ja kansatiede

Uusi tutkimuslähde vai väline?

Weblogit (lyhyemmin blogit, suomeksi verkkolokit) on yksi viime vuosien
kuumimmista ilmiöistä Internetissä. Weblogit ovat verkkosivustoja, joille si-
vuston päivittäjä lisää merkintöjä yleensä useita kertoja viikossa. Merkinnät
näkyvät verkkosivulla kronologisessa järjestyksessä, mikä tekee blogeista
muodoltaan päiväkirjamaisia. Merkintöjä on yleensä lukijoiden mahdollista
kommentoida siten että kommentit jäävät kaikkien luettaviksi.

Tyypillisesti kirjoittajat kommentoivat merkinnöissään Internetistä löytynei-
tä linkkejä tai muita kulloinkin ajankohtaisia asioita sekä usein myös mui-
den weblogien sisältöä, mikä muodostaa weblogeista eräänlaisen löyhän yh-
teisön. Julkaisutavasta johtuen weblogien merkinnät ovat yleensä varsin
henkilökohtaisia, mutta joissakin weblogeissa pyritään objektiivisempaan tai
journalistisempaan otteeseen. Blogilla voi olla myös useampia kirjoittajia.

Merkittävä weblogien suosiota edesauttanut tekijä on julkaisun helppous.
Kuka tahansa Internetiä käyttävä osaa julkaista myös omaa weblogia. Inter-
netissä on useita ilmaisia julkaisujärjestelmiä, joilla pystyy perustamaan

oman weblogin. Ulkomaisista julkaisujärjestelmistä yksi suosituimmista on Blogger (www.blogger.com), kotimainen vaihtoehto on Vuodatus (<http://vuodatus.net/>).

Weblogien muutaman vuoden mittaisesta historiasta on Jari Sedergren esittänyt kattavan katsauksen verkkolehti Ennen ja Nytin numerossa 2/2004 (<http://www.ennenjanyt.net/2-04/paak.htm>). Weblogit ovat niin tuore ja kehittyvä ilmiö, että edelleen käydään keskustelua siitä, mikä oikeastaan on blogi ja mikä ilmiön merkitys ja tulevaisuus on.

Weblogeissa nähdään yhtäällä suuria mahdollisuuksia kansalaisjournalismin edistäjinä vakiintuneiden joukkotiedotusvälineiden rinnalla. Toisaalta yritysmaailma on löytämässä weblogit markkinoinnin tueksi. Esimerkiksi K-ryhmän Pirkka perusti verkkopalveluunsa äskettäin weblogin. Tällä hetkellä kattavin lista suomalaisista verkkolokeista on osoitteessa www.blogilista.fi

Sisältönsä puolesta weblogit voivat käsitellä mitä tahansa; IT-maailman ilmiöitä, elokuvia, perhe-elämää, laihduttamista, ärsyttäviä työkavereita... Poliitikkojen ja julkkisten nettipäiväkirjat ovat yksi julkisuudessa näkyvä blogien lieveilmiö. Hieman yllättäen merkittävä blogigenre on käsityöharrastuksen ympärille syntyneet neuleblogit. Jotkut verkkolokit raportoivat paikallislehden tapaan tietyn kaupungin tai kaupunginosan asioista. Myös muutamia fiktiivisiä weblogeja on olemassa.

Miksi sitten blogataan? Tähän on ainakin pari selkeää syytä. Ihmisillä on tarve saada ajatuksensa julki, ja Internetin ansiosta se on helpompaa kuin koskaan ennen. Useimmiten blogia ylläpitää tavallinen ihminen, joka kirjaa verkkoon tapahtumia ja huomioita jokapäiväisestä elämästään. Kiinnostaako se sitten ulkopuolisia, riippuu täysin kirjoittajan kyvyistä, mutta perinteentutkimuksellisesta näkökulmasta weblogit antavat hyvän kurkistusluukun suomalaisten arkielämään juuri nyt.

Kansatieteilijän desktopilta on kahden helsinkiläisen kansatieteilijän ylläpitämä weblogi. Tarkoituksena on seurata Internetin ja muun maailman ilmiöitä kulttuurin- ja perinteentutkijan näkökulmasta. ”Markkinarako” tällaiselle weblogille on olemassa sillä humanistiset blogit ovat vielä yllättävän vähissä. Kansatieteellinen lähtökohta antaa luonnollisesti vapauden käsitellä lähes mitä tahansa aiheita.

Tähän mennessä Kansatieteilijän desktopilla on esimerkiksi käsitelty kaupunkielämän ilmiöitä kuten katutarroja ja metrovaunuissa esiintyviä katuosoittajia sekä vinkattu lukuisista hienoista verkkoarkistoista ja -näyttelyis-

tä. Tulevaisuudessa vaikkapa uusien verkkosisältöjen arviointia voisi tehdä säännöllisemminkin sekä esimerkiksi pohtia Internetin tuottamia virtuaaliyhteisöjä ja perinneaineistoja tutkimuksen kannalta.

Kansatieteilijän desktop löytyy osoitteesta <http://kansatieteilijandesktopilta.blogspot.com/> Juttujen kommentointia saa harrastaa ja uudet ylläpitäjät nykyisten seuraksi ovat tervetulleita!

Tapani Sainio (tapani.sainio@gmail.com)

Ethnos harjoittelupaikkana

Kolmen kuukauden korkeakouluharjoitteluni Ethnokselle on loppusuoralla, sillä viimeinen harjoittelupäiväni on toukokuun 13. päivä. Harjoittelusta saan muutaman opintoviikon kansatieteen opintoihini Helsingin yliopistoon ja hyvän tuntuman yhdistyksen toiminnasta. Harjoitteluajastani suurimman osan on vienyt veteraanikansatieteilijöiden haastattelujen litterointi. Haastatteluprojekti on alkanut vuonna 1996 ja jatkuu edelleen. Sain litteroitavakseeni yhdeksän ansioituneen kansatieteilijän haastattelut, ja vaikka ranteita pakkotti 26,5 tunnin nauhoitusten litteroinnin jälkeen, oppimäärä on ollut suuri. Harvoin opiskelijalla on mahdollisuutta kuunnella pitkän uran tehneiden ja tekevien näkemyksiä omasta tieteenalastaan.

Osallistuin myös *Kätkeyty kulttuuri, aarteita ja aaveita* -seminaarin järjestelyihin maaliskuussa, ja seminaarissa monta nimeä vihdoinkin yhdistyi kasvoihin. Tieteiden talolla olen istunut paperipinojen keskellä miettien, mitkä paperit ovat säilyttämisen arvoisia. Yhdistyksen pöytäkirjat, kirjeenvaihdon ja muut toimintaan liittyvät paperit vien Kansallisarkistoon säilytettäväksi. Ethnoksen toimittama oppikirja kansatieteen metodeista ilmestyy ensi syksynä opiskelijoiden ja muidenkin iloksi. Olen saanut osallistua kirjan kuvatoimitukseen, mikä onkin ollut erittäin kiinnostava kokemus. Harjoitteluajan olen ollut oman yliopistoni kansatieteen oppiaineen tiloissa, mikä on mahdollistanut kurkistuksen tutkijoiden arkipäivään.

Kiitos opettavasta ja kannustavasta harjoittelupaikasta.

Kaisa Voutila

(suomalais-ugrilaisen kansatieteen opiskelija Helsingin yliopisto)

Ilmoitusasioita

Laura Stark professoriksi Jyväskylään

FT Laura Stark nimitettiin 1.8.2005 alkaen Jyväskylän yliopiston historian ja etnologian laitokseen etnologian professoriksi, jonka tehtävät koostuvat suullisen kulttuurin, narratiivisuuden ja mentaliteettien tutkimuksesta ja opetuksesta.

Laura Stark on tutkinut etnologiaa mm. rituaaliteorioiden, sukupuolen konstruoinnin, ihmisen yksilöllisyyden, keho- ja minäkäsitysten ja narratiivisuuden näkökulmista. Hän on suorittanut BA-tutkinnon vuonna 1989 ja MA-tutkinnon 1991 Yhdysvalloissa Kalifornian yliopistossa. Filosofian lisensiaatiksi hän valmistui 1995 ja väitteli 1998 Helsingin yliopistossa. Hän on työskennellyt Helsingin yliopistossa vuodesta 1995 eri tehtävissä opettajana ja tutkijana, viimeksi 2003-2005 Helsingin yliopiston tutkijakollegiumin tutkijana.

Vuoden gradu -palkinto Turun yliopistoon

Suomen kansatieteilijöiden yhdistys Ethnos ry jakaa vuosittain palkinnon vuoden parhaasta pro gradu -tutkielmasta.

Vuoden 2004 palkinto annettiin *Päivi Roivaiselle* Turun yliopiston kansatieteen oppiaineeseen tekemästään gradusta "Pappa-Tunturi - Motorisoitua nostalgiaa".

Voittajan valitsi Helsingin kaupunginmuseon esinekeräilyosaston päällikkö *Outi Peisa*, joka Ethnos ry:n vuosikokouksen yhteydessä 11.3.2005 pidetyssä tilaisuudessa luonnehti Roivaisen gradua mielenkiintoiseksi työkseksi, joka kertoo tuoreella tavalla esinekulttuurista.

Muut ehdokkaat olivat Jyväskylän, Oulun, Joensuun ja Helsingin yliopistoista.

Päivi Roivainen kertoo gradunsa tiivistelmässä seuraavasti:

Pappa-Tuntureiksi kutsutaan turkulaisen Tunturi-ryöry Oy:n vuosina 1959-1987 valmistamia vakiomopedeja. Pappa-Tunturi oli kulta-aikanaan Suomen yleisin mopedi, ja niitä on edelleenkin runsaasti jäljellä. Etenkin viime vuosikymmenen aikana pappamopojen arvo on noussut valtavasti. Suomessa on

lukuisia pappamopokerhoja, ja veteraanimopedit ovat myös suosittu keräilykohde. Entinen mopedikerho, nykyinen elämyspalveluyritys Halavatun Papat on tuotteistanut Pappa-Tuntureihin liittyvän viehätysten ja tehnyt siitä elinkeinon tarjoamalla asiakkailleen mopediviihdettä laidasta laitaan.

Tutkielman tarkoituksena on selvittää teollisesti valmistetun tuotteen imagon muotoutumista ja muuttumista ja sen hyödyntämistä organisoituneessa sosiaalisessa toiminnassa sekä myös viihdepalvelujen tuottamisessa. Aihetta lähestytään esinetutkimuksen näkökulmasta, ja ilmiötä tulkitaan käyttämällä useita eri lähestymistapoja. Pappa-Tunturia tarkastellaan esineenä, tuotteena, brändinä, mielikuvina ja merkityksinä.

Ensisijaisena lähteenä käytetään Tunturin työntekijöiden ja jälleenmyyjien sekä Halavatun Pappojen haastatteluja ja kirjoituspyyntöjen satoa. Osa käytetyistä haastatteluista on kerätty Turun maakuntamuseon toimesta museon dokumentoimissa Tunturi Oy Ltd.:n tehtaiden toimintaa vuonna 2000, osa on kerätty ensisijaisesti tätä tutkielmaa varten. Haastatteluja on kaikkiaan 11, ja niissä haastatellaan 9:ää eri henkilöä. Entisille ja nykyisille Pappa-Tunturin käyttäjille osoitettu kirjoituspyyntö julkaistiin vuoden 2004 aikana sekä vanhojen ajoneuvojen harrastajille osoitetussa Retro Auto Moto -lehdessä että Maaseudun Tulevaisuudessa. Vastauksia tuli 20. Aineistona on käytetty myös Tunturi-mopedien mainoksia ja Tekniikan Maailma -lehden julkaisemia kirjoituksia ja artikkeleja.

Pappa-Tunturin imago on syntynyt jälkikäteän ja ilman tietoista tarkoituspäättä käyttäjien ja tavallisten ihmisten keskuudessa, jotka ottivat ennen kauppiaita käyttöön myös nimityksen Pappa-Tunturi. Pappa-Tunturista tuli aikoinaan Suomen suosituin mopedi, koska se oli luja, luotettava ja nopea, ja koska Tunturin huolto- ja kauppaverkosto oli taitavasti rakennettu. Suosiota voidaan selittää myös Tunturin tuotemerkin hyvällä maineella. Nykyään Pappa-Tunturiin liitetään nostalgisia mielikuvia suomalaisuudesta, maalaisesta elämäntavasta, kiireettömyydestä ja hyväntuulisuudesta. Erottamaton osa esineen imagoa ovat myös mielikuvat vanhoista papoista ja aikakauteen sekä tyyliin sopivasta pukeutumisesta. Myös hajut, äänet ja ajokokemus tekevät mopedista merkityksellisen. Mopedikokemus koostuu siten esineellisestä, esityksellisestä ja elämyksellisestä ulottuvuudesta.

Ethnos-tiedotteesta Internetlehti?

Ethnos ry:n vuosikokouksessa 11.3.2005 esitettiin kysymys voisiko Ethnos-tiedote tulevaisuudessa siirtyä ilmestymään pelkästään nettiversiona?

Vuodesta 2001 tiedote on painetun version ohella ollut luettavana myös pdf-tiedostona Ethnoksen kotisivuilla. Koska tiedotteen monistaminen ja postitus käy aika kalliiksi, kysyttiin jos tämä voisi siirtyä pelkästään Internetissä julkaistavaksi. Kokouksessa esitettiin mielipiteitä sekä tämän puolesta että vastaan. Hallitus lupasi miettiä asiaa ja seuraavassa kokouksessa 1.4.2005 päätettiin, että tiedotteessa tehdään kysely jossa jäsenet voivat ilmaista kantansa asiaan.

Joten miten on, hyvät ethnoslaiset? Pitäisikö Ethnos-tiedote jakaa sekä painetussa muodossa että pdf-tiedostona Ethnoksen kotisivuilla, vai riittäisikö pelkästään jälkimmäinen vaihtoehto? Voitte ilmoittaa mielipiteenne Ethnoksen sihteerille Mari Immoselle osoitteeseen Ethnos ry, Tieteiden talo Kirkkokatu 6, 00170 Helsinki tai sähköpostitse osoitteeseen sihteeri@ethnos-ry.org.

”Kätkeyty kulttuuri” -seminaari houkutteli kuulijoita

Maaliskun 11 päivänä järjestetty Ethnos ry:n seminaari ”Kätkeyty kulttuuri, aarteita ja aaveita” keräsi 62 kävijää, joiden joukossa oli myös monia ei-jäseniä, mikä oli ilahduttavaa. Seminaarissa esiintyi kansatieteilijöiden lisäksi tutkijoita monista muista tieteenaloista jotka eri näkökulmista valaisivat vaikeasti lähestyttävän, unohdetun tai tietoisesti kätkeyty tiedon ongelmia tutkimuksissaan. Jokainen esitelmä johti vilkkaaseen keskusteluun. Joihinkin esitelmiin voidaan myöhemmin tutustua niiden ilmestyttyä Ethnologia Fennicassa.

Jäsenmaksu taas ajankohtainen

Tämän tiedotteen mukana toimitetaan vuoden 2005 jäsenmaksukuitit. Jos kuitti häviää tai joutuu hukkaan, voi maksun suorittaa yhdistyksen tilille SAMPO 800013-952844 viitenumera 17996. Jäsenmaksu on 20 euroa varsinaisilta jäseniltä ja 10 euroa opiskelijoilta. Ethnologia Fennica ja neljä Ethnos-tiedotetta sisältyy hintaan.